

Sygn. akt VI GC 150/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2014r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) – L.

przeciwko: (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A.

w W. na rzecz powoda (...)

i S. L. kwotę 71.795,37 zł (słownie: siedemdziesiąt jeden tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 08 marca 2012r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.662,00 zł (słownie: osiem tysięcy sześćset sześćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu,

w tym kwotę 3.617,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

IV. zwrócić obu stronom z tytułu niewykorzystanych zaliczek kwoty: powodowi 200,00 zł, pozwanemu 637,92 zł.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 czerwca 2014r. sygn. akt VI GC 150/13

Powód (...) – L. wniosła pozew przeciwko: (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 92.880,84 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 08.03.2012r do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

Przedmiotowa kwota obejmuje : 91.785,47 zł jako koszty naprawy pojazdu oraz kwotę 1.095,37 zł jako koszt wyciągnięcia z rowu.

W uzasadnieniu powyższego podał ,że miał zawartą z pozwanym umowę

ubezpieczenia OC i AC dotyczącą pojazdu , który był wykorzystywany przez powoda w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług transportowych.

W dalszej kolejności wskazał ,że podczas wykonywania takiej usługi

w dniu 2.02.2012r na terytorium Niemiec doszło do uszkodzenia pojazdu powoda , którym kierował S. K. (1). Doszło do tego wskutek najechania na niezidentyfikowany przedmiot , który wypadł spod poprzedzającego go pojazdu i który nie można było ominąć.

Powód zgłosił pozwanemu z tego tytułu szkodę i podczas postępowania likwidacyjnego pozwany dokonał wyceny szkody pojazdu na kwotę 91.785,47 zł, jednak odmówił wypłaty odszkodowania powołując się na treść par 11 ust.1 pkt. 1 owu pismem z dnia 12.03.2012r, a mianowicie ,ze do szkody doszło wskutek eksploatacji pojazdu.

W związku z powyższym powód zlecił wykonanie prywatnej ekspertyzy,

która potwierdziła, że do uszkodzenia pojazdu mogło dojść w okolicznościach podanych przez kierującego pojazdem. Na tej podstawie powód złożył odwołanie , które jednak nie zostało uwzględnione przez pozwanego pismem z dnia 18.06.2012r. W tej sytuacji powód zwrócił się do Rzecznika Ubezpieczonych o interwencję ; jednak mimo pism Rzecznika Ubezpieczonych

kierowanych do pozwanego podtrzymał on swoje stanowisko w sprawie .

Powód zlecił jeszcze badanie śruby mocującej przeciwwagę w Laboratorium (...), które potwierdziły ,że brak jest cech charakterystycznych dla pęknięcia zmęczeniowego.

Powyższe przemawia za uznaniem zasadności wniesionego powództwa.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k- 80-83) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Zarzucił ,że w toku postępowania likwidacyjnego przeprowadzona ekspertyza wykazała ,że do uszkodzenia silnika

doszło w wyniku przedwczesnego zużycia eksploatacyjnego jednego z elementów układu korbowego ; oraz ,że źródłem udarów niszczących była przeciwwaga , która odłączyła się od wału korbowego.

W związku z tym zachodzi przypadek określony w par 11 ust . 1 pkt.1 OWU Autocasco w myśl którego ochroną ubezpieczeniową nie są objęte szkody związane z eksploatacją pojazdu oraz w par 11 ust 1 pkt.11 OWU Autocasco ,że ochroną nie są objęte szkody związane z wadami produkcyjnymi i konstrukcyjnymi pojazdu.

W okolicznościach niniejszej sprawy zdaniem pozwanego można stwierdzić ,że uszkodzenie pojazdu doszło wskutek zdarzenia , które nie jest objęte zakresem ochrony ubezpieczeniowej . Na koniec podniósł ,ze powód nie kwestionował w toku postępowania likwidacyjnego , że koszt naprawy pojazdu to kwota 91.785,47 zł w związku z tym skoro pozwany ustalił również ,że wartość rynkowa pojazdu – okoliczność też nie kwestionowana przez powoda-

przed szkodą to kwota 131.077,00 zł to tym samym koszt naprawy pojazdu stanowił 70,02% wartości pojazdu , a zatem szkoda w pojeździe należącym do powoda ma charakter szkody całkowitej w rozumieniu par 3 pkt. 24 OWU Autocasco. Powyższe powoduje ,że różnica pomiędzy wartością pojazdu przed szkodą a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, wynosi 54.400,00 zł i tym samym wysokość odszkodowania winna nie przewyższać kwoty 54.400,00 zł.

Powód w piśmie procesowym z dnia 25.06.2013r (k- 113-116) wniósł o zasądzenie kwoty 55.495,37 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 08.03.2012r do dnia zapłaty oraz podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie; przyznając ,że wysokość odszkodowania wynosi 54.400, 00 zł.

W piśmie z dnia 15.07.2013r (k- 131) powód podał ,że ogranicza żądanie pozwu do kwoty 55.495,37 zł i w zakresie kwoty ponad 55.495,37 zł zrzeka się

roszczenia oraz zrzeka się odsetek od kwoty 92.880,84 zł i wnosi o zasądzenie odsetek od kwoty 55.495,37 zł .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód i pozwany są przedsiębiorcami (dowód : odpis KRS powoda k. 12-14, odpis KRS pozwanego k. 15-20).

W dniu 24.10.2011r. powód zawarł z pozwanym kolejną umowę ubezpieczenia OC i AC dotyczącą samochodu M. (...) o nr rej (...), który był wykorzystywany przez powoda w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług transportowych (dowód: polisa nr (...) k- 21, OWU k. 22-27, dowód rejestracyjny k.- 28). W dniu 02.02.2012r. na terytorium Niemiec podczas wykonywania przedmiotowej usługi transportowej na autostradzie A 9 doszło do uszkodzenia w/w pojazdu. Zdarzenie miało miejsce około godz. 12:20. Do uszkodzenia pojazdu kierowanego przez S. K. Ję doszło wskutek najechania na niezidentyfikowany przedmiot który wydał spod poprzedzającego go pojazdu i którego nie był w stanie ominąć z uwagi na jadące w kolumnie pojazdy. W wyniku powyższego samochód wpadł do rowu co zmusiło powoda do skorzystania z usług firmy niemieckiej celem wydostania przedmiotowego pojazdu profesjonalnym sprzętem w postaci dźwigu (dowód: faktura VAT k. 35-36 z tłumaczeniem na język polski, oświadczenia S. K. (1) k- 34, dane że zgłoszenia k- 32, wnioski o zgłoszenie szkody k- 30, zeznania świadka S. K. k-147). W dniu 06.02.2012r. powód zgłosił powstałą szkodę pozwanemu i w trakcie postępowania likwidacyjnego na żądanie pozwanego przedkładał stosowne dokumenty i oświadczenia. W dniu 06.03.2012r. pozwany dokonał wyceny szkody pojazdu na kwotę 91.785,47 zł. Natomiast

w dniu 12.03.2012r. pozwany skierował do powoda pismo w którym powołując się na zapisy § 11 ust 1 pkt. 1 OWU odmówił wypłaty odszkodowania uznając, iż uszkodzenia pojazdu powstały w wyniku eksploatacji pojazdu (dowód: e-mail z dnia 12.03.2012r. k- 37, wycena k- 38-39, wraz z arkuszem ustalenia wartości

pojazdu k- 40 i kalkulacja naprawy k- 39-43, pismo pozwanego z dnia 12.03.2012r. k- 44-45). Powód nie zgodził się ze stanowiskiem pozwanego zawartego w/w piśmie i zlecił ekspertom Techniczno-Motoryzacyjnym dokonanie niezależnej ekspertyzy co zostało wykonane w dniu 16.03.2012r. Dysponując powyższym dowodem powód odwołał się od decyzji pozwanego,

który dopiero w dniu 18.06.2012r. rozpatrzył odwołanie powoda utrzymując w mocy wcześniej wydaną decyzję o odmowie wypłaty odszkodowania , podając te same podstawy jak poprzednio. Po tym dniu na skutek interwencji powoda do Rzecznika Praw Ubezpieczonych pozwany kierował do Rzecznika Praw Ubezpieczonych pismo stanowiące odpowiedź na wezwania tego pierwszego (dowód: pismo powoda z dnia 05.04.2012r. k- 46, ekspertyza z 16.03.2012r.

k- 47-51, e-maile z dnia 21.05.2012r k- 52, z pisma powoda do pozwanego

z dnia 04.06.2012r k- 53 i z dnia 18.06.2012r. k- 54, z pisma powoda do Rzecznika Ubezpieczonych z 22.06.2012r. k- 56, z odpowiedzi Rzecznika Ubezpieczonych z 20.07.2012r. k- 60 i z dnia 19.10.2012r. k. 62-63 oraz z dnia 24.12.2012r. k. 66-68, z odpowiedzi pozwanego do Rzecznika Ubezpieczonych z dnia 14.08.2012r. k- 61, i z dnia 30.01.2012r. k- 64, z sprawozdania z badań na zlecenie powoda k. 69-74, z informacji M. (...) z dnia 14.02.2013r. k- 75, zeznania świadka B. S. k- 146).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, których treść strony nie kwestionowały w zakresie ich wiarygodności (art. 245 kpc i art. 244kpc). Równie w całości należało ocenić zeznania w/w świadków, które były wewnętrznie spójne, uzupełniały pozostały materiał dowodowy tworząc z nim zwartą, logiczną i przekonującą całość.

Sąd ponadto uwzględnił w całości dowód z opinii Instytutu (...) i Ruchu Drogowego w W. , albowiem o jej wartości

świadczą kompetentne, wszechstronnie uzasadnione, kompletne, kategorię odpowiedzi na zadane przez sąd pytania ; cechując tę opinię dużą dokładnością, poparta dokumentacją fotograficzną, kalkulacją kosztów naprawy , szczegółową wyceną. To powoduje ,że Sąd nie miał co do niej zastrzeżeń ; zaś obie strony procesu nie składały zarzutów do wydanej w sprawie opinii sądowej (k- 203- 238).

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje :

Na początku należy podnieść, że szczegółowe zasady dotyczące sposobu w jaki odszkodowanie to winno być ustalone – wynikają z przepisów ogólnych warunków ubezpieczeń stanowiących integralną część przedmiotowej umowy ubezpieczenia i określenie wysokości szkody winno nastąpić przy uwzględnieniu kryteriów wynikających z OWU; co zresztą sam pozwany w odpowiedzi na pozew wskazał.

Na wstępie należy podnieść, że dokonując analizy spornej treści zapisów OWU tj. par 13 ust 4 pkt. 1 Sąd Okręgowy miał na uwadze fakt, że postanowienia ogólnych warunków umów ubezpieczenia podlegają wykładni według reguł określonych w art. 65 § 2 k.c., a wykładnia taka nie może pomijać celu, w jakim umowa została zawarta, a także natury i funkcji zobowiązania (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 lipca 2006 r., II CSK 60/06, LEX nr 450174).

Ponadto wypada zaznaczyć, że dokonując analizy spornej treści zapisów OWU tj. par 11 ust 1 pkt. 1 i pkt. 11 Sąd Okręgowy miał na uwadze fakt, że postanowienia ogólnych warunków umów ubezpieczenia podlegają wykładni według reguł określonych w art. 65 § 2 k.c., a wykładnia taka nie może pomijać celu, w jakim umowa została zawarta, a także natury i funkcji zobowiązania (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 lipca 2006 r., II CSK 60/06, LEX nr 450174).

W związku z tym istotne są postanowienia OWU uregulowane w par 11 ust 1 pkt 1 i pkt. 11, które były podstawą odmowy wypłaty odszkodowania dla powoda przez pozwanego. Zdaniem Sądu w zakresie par 11 ust 1 pkt. 1 OWU

brak jest jakiegokolwiek dowodu, że w/w pojazd powoda był użyty niezgodnie z przeznaczeniem podanym w umowie, bo tak jest sformułowany ten przypadek który nie jest objęty ochroną ubezpieczeniową przez pozwanego, a co za tym idzie, że za niego nie odpowiada. W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do odmowy zapłaty odszkodowania powodowi na tej tym zapisie OWU.

Jeśli chodzi o zapis par 11 ust. 1 pkt. 11 OWU to dotyczy on braku odpowiedzialności pozwanego za szkody powstałe wskutek wad produkcyjnych i konstrukcyjnych pojazdu. Okoliczności w jakich doszło do uszkodzenia pojazdu podał świadek S. K. zaś dowód w postaci opinii w/w Instytutu

w sposób przekonywujący tę wersję potwierdził. Na podstawie dowodu z opinii w/w Instytutu Sąd mógł ustalić, że bezpośrednią przyczyną awarii silnika było oderwanie się przeciwwagi od wału korbowego pracującego silnika w czasie jazdy na autostradzie z prędkością 80-90 km/h, zaś charakter uszkodzeń śrub mocujących przeciwwagę, które uległy zerwaniu wskazuje, że zostały one oderwane w sposób gwałtowny; albowiem ani podczas ich oględzin ani podczas badań mikroskopowych obu śrub nie można stwierdzić śladów charakterystycznych dla przełomu zmęczeniowego, gdyż przełom ma charakter plastyczny – co potwierdziły specjalistyczne badania. Podczas nich nie stwierdzono linii i prążków zmęczeniowych, lecz typowe cechy odkształcenia plastycznego, a powierzchnia przełomu jest typowa dla odkształcenia ścinającego.

W oparciu o te dowody oraz dowody w postaci w/w ekspertyzy

(k- 47-51) oraz w/w sprawozdania z badań (k- 70-75) brak było podstaw do uznania, że do uszkodzenia pojazdu powoda doszło wskutek wad produkcyjnych tego pojazdu i wad konstrukcyjnych (par 11 ust. 1 pkt. 11 OWU); de facto należy zauważyć, że żaden z w/w przypadków ujętych w par 11 ust. 1 pkt. 1 lub par 11 ust 1 pkt. 11 nie mówi o „szkodach eksploatacyjnych pojazdu związanych z wadami produkcyjnymi i konstrukcyjnymi”

(k- 93,93v), a taki powód odmowy wypłaty odszkodowania podał pozwany w piśmie z dnia 12.03.2012r; zdaniem Sądu czym innym są wady produkcyjne i konstrukcyjne pojazdu, a czym innym są wady eksploatacyjne powstałe w skutek wad produkcyjnych i konstrukcyjnych.

Oceniając powyższe należy podkreślić, że umowa ubezpieczenia pełni funkcję ochronną i przy wykładni jej postanowień nie może tracić z pola widzenia tego jej zasadniczego celu. Poszukiwanie przez zakład ubezpieczeń per fas et nefas możliwości uchylecia się od świadczenia na rzecz ubezpieczonego jest nie tylko niezgodne z celem ubezpieczenia, lecz także stanowi akt nielojalności i złej wiary, który nie zasługuje na ochronę prawną (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2006 r., V CSK 90/05, LEX nr 195430).

Kolejną zasadniczą kwestią było ustalenie wysokości odszkodowania należnego powodowi. Zgodnie z treścią par 3 pkt. 24 OWU szkodą całkowitą jest uszkodzenie pojazdu w takim stopniu ,że przewidywane koszty jego naprawy wg. systemu kalkulacji szkód A. lub E. , bądź autoryzowanej stacji obsługi z Vat-em albo bez WAT-u w zależności od sposobu ustalenia sumy ubezpieczenia i bez zastosowania potrąceń z tytułu amortyzacji części przekraczają 70% wartości rynkowej pojazdu w dniu szkody

z zastrzeżeniem par 13 ust. 6 (k- 92). Pozwany w odpowiedzi na pozew wskazał na szkodę całkowitą (k- 83). Sąd ustalił w niniejszej sprawie ,że koszt naprawy pojazdu powoda to kwota 121.548.87 zł (netto) , zaś wartość rynkowa tego pojazdu to kwota 131.900,00 zł (netto) , a różnica pomiędzy wartością pojazdu przed szkodą , a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym to kwota 70.700,00 zł (netto) (k- 226).

W związku z tym kwota 70.700,00 zł i kwota wyciągnięcia pojazdu

z rowu -1.095,37 zł to kwota netto zasądzona w pkt. I wyroku na podstawie art. 805 kc oraz par 6 pkt.2 , par 8, par 9, par 26 OWU, albowiem pojazd został ubezpieczony netto z wykupieniem amortyzacji części (polisa k- 21) oraz w/w

przepisów; w oparciu o przywołane powyżej przepisy Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie biorąc pod uwagę stanowisko powoda zaprezentowane na rozprawie w dniu 23.06.2014r (k- 279) w którym podtrzymał pierwotne roszczenie dochodzone pozwem; należy w tym miejscu podnieść ,że odwołanie cofnięcia pozwu jest dopuszczalne w razie zaistnienia uzasadnionych przyczyn ,

dopóki postępowanie , w którym czynność ta została dokonana nie została jeszcze prawomocnie zakończona . Przyczyną taką mogą być też okoliczności powstałe następnie (por. post. SN z dnia 27.02.1983r, II CZ 11/83 , Komentarz do KPC , A. Zieliński, Wyd. C.H.BECK, W-wa 2010r, str 399)

O odsetkach orzeczono po myśli art.817 kc w zw. z art. 481 kc.

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje uzasadnienie w art. 98 kpc i 108 kpc .

ZARZĄDZENIE

-odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia apelacji,

- (...)